

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 19. Gesta post Petri Romeri necem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

Mox, Christi exemplo, proditori & sicarii obviam factus, quâ per se, quâ per Matthæum Fernandium, sui adventus causas explicat, rogans, ne vocantem Deum renuerent, corrumperentque occasionem sese è dæmonum servitute in libertatem filiorum Dei asserendi. Denique largè pro more donatos, ad curanda corpora, interim dum Sacrum perageret, tantisper dimittit. Sed eo ad aram pergente, Tucambius ratus destinatæ necis securitatem in præcipitatione esse, ferali voce tortori dat signum invasionis, qui immanem clavam rotans, nostrum Heroëm, piè **JESUM** inclamantem, victimam in incruenti Sacrificii vicem futuram, tribus ictibus contrito capite ferociter prostrernit. In tortorem indignatus nescio quis loci municipis Ethnicus Romeri auditor, in has voces erupit. *Quis, inquit, te dementavit furor, ut crudelis esse velis advenæ nulli hæcenus nocivo, & omnium salutem optanti? Cui subintulere sicarii. Et te, & tuos in admissi Sacerdotis pœnam mactabimus; nam si Sacerdotem apud vos habere placeat, ab nobis procul abesse lubitum est.* Inter hos tumultus Gonsalvius Neophytus, quem supra pro Christo mortem optasse demonstravimus, & qui eodem die votum renovaverat, quasi ad prohibendam vim accurrens, sagittâ transfixus interiiit. Quo occiso, cuneatim Matthæum Fernandium Romeri socium invadunt, mactantque. Is Donatus erat, & in spem Societatis obtinendæ, quam ei tres Provinciales in mortis articulo concessuros sponponderant, nostris hominibus adhærens catechesi tradendæ, Apostolicis in expeditionibus per multos annos Indis utilem admodum operam navarat, donec privilegio suo usus, in ipsa morte noster factus, Societatem nostram heroicâ virtute illustraret. Intercæ Petrus Romerum fuso multo sanguine adhuc palpitantem, & vix animam jam reciprocantem, Ethnica anus ex quadam animi pietate, quâ immania vulnera hiabant, calidâ aquâ fovebat, si fortè refocillatus respiraret; sed sicarii fœminæ pietatem amoventes, ceu tygrides, ad felictam prædam tedeunt, dissecto ventre viscera riantur, linguam evellunt, digitos truncant, guttur abscindunt, donec animam efflâsse constaret. Dicerès dæmonem per ministros suos in viscera misericordiæ, & in manum illam tot oppidorum foundatione claram, tot millium Barbarorum Baptismo lassatam, necnon in guttur & linguam, organa prædicati Evangelii, quasi membrorum sibi infensorum delectu habito rabiem exercere voluisse.

PARRICIDIO additum sacrilegium: direpta sacra profanaque supellex, parricidis in prædam cessit; qui antequàm dilaberentur, præcisos Romeri digitos in ventris hiatum ex quadam superstitione immisere, autumantes id valere ad vindictam prohibendam. Sed quomodò se vindicaret is, qui ultrò sanguinem & vitam profuderat in opere caritatis, cujus meritis factum arbitramur, ut milites Hispani, à Prætorè Paraquariensi immisli, adventitiis aquis præcluderentur, ne pœnam de parricidis sumerent. Inter tumultum, quinque superstites Neophyti Romeri comites fugâ elapsi, ad suos incolumes omnes, nisi quod unus vulnus acceperat, tedièrè, qui magno adjumento fuèrè, causas, & seriem parricidii sedulò & ritè indagantibus. Quamquàm Guiraqueraius proditor non dissimulaverat, sacre doctrinæ odio, & avitæ superstitionis retinendæ desiderio, graviter se, suosque, præsertim Mborosenium, advenæ Sacerdotis adventum, & ulteriora promovendæ rei consilia, graviter tulisse. Quam rem sic se habuisse, sex Sacerdotes Itatinensibus præfecti, testium fidem sequuti, scripto dictoque jurati affirmavèrè. Dilapsis fugâ parricidis, loci municipales, ex rusticatione reduces, mirum quantum, cognito multiplici scelere, indoluèrè. Compositis cadaveribus, viri, fœminæque, pro more gentis, jussis per vices ululatis, rursusque intercalari & horribili silentio, funera prosequuti terræ mandavèrè, donec septimo post mense ipsimet Ethnici, Petri Romeri & sociorum ossa, distinctis lipsanoticis inclusa, solatii & honoris ergò, ad Itatinenses Patres transferrent; qui auditâ Romeri morte, cum suis Neophytis, mixto lætitiæ & doloris sensu, inter lacrymas festum campanarum & vocum sonitum edidèrè. Idem præstitèrè Paraquarienses Socii, & cives, templaque omnia. Nec Tucumanenses officio suo defuèrè, omnibus clarissimum Heroëm debitis encomiis prosequentibus.

Romerium
invadit.

Catechumi-
ni fidelitas.

Gonsalvius
trucidatur.

Et Matthæi
Fernandius.

Petrus Ro-
merus variè
torquetur.

Moritur.

CAPUT
XIX.
G. ita post
Petri Ro-
meri nec-
cem.

Vindicta di-
sturbatur.

Causa illata
mortis inqui-
ritur.

Cadavera
componun-
tur.